

KERSTMIS VIEREN IN EEN GROT IN DE BERGEN



Vorig jaar herdachten we dat het 800 jaar geleden was dat Franciscus Kerstmis vierde in Greccio. Ik was daar enkele dagen bij de broeders in het klooster. Het is de plek waar Franciscus met zijn broeders en mensen uit Greccio het kerstfeest vierden, niet in een huis of een kerk, maar in een grot, op een berghelling tegenover het hooggelegen Greccio. Vanaf Greccio zie je het klooster als het ware tegen de helling aangeplakt en vanaf het klooster zie je het stadje liggen; vandaar gaat een pad omlaag het dal in en dan weer omhoog de berg op. Die route is prachtig uitgetekend op de voor- en achterkant van het boek 'De geboorte van de Kerststal', met tekeningen van Gino Gavioli. Daar zie je die stoet mensen vanuit de stad optrekken naar Franciscus, die hen met open armen ontvangt op de plaats waar os en ezel al zijn en de kribbe met stro klaar staat. Franciscus was geliefd in Greccio en

er waren veel mensen die graag naar hem kwamen luisteren als hij die route in omgekeerde richting aflegde, en op het stadsplein, staande op een grote steen, de mensen opriep om zich te bekeren. Die steen werd na Franciscus' dood in de kerk gelegd maar keerde op wonderbare wijze terug naar de plek op het plein, waar die nu nog steeds ligt in een kleine kapel die daar gebouwd is. Dat vertelde de hoedster van deze kapel.

Ik zie mezelf lopen in die stoet, door dat dal omhoog. Eerder heb ik in de bergen vieringen in de open lucht meegemaakt. Dat is sowieso al bijzonder en het opent je voor de imposante natuur en de schoonheid van de schepping. Celano en Bonaventura beschrijven die koele, heldere nacht, het bos dat weergalmt van stemmen, melodieuze zang, de rotsen die het geluid terugkaatsen en het schijnsel van

de talloze fakkels. Ze verhalen beide hoe Franciscus met welluidende stem het kerstevangelie zingt en met krachtige, heldere stem allen oproept zich in te zetten voor het hoogste goed. De ontroering die het wekt en het visioen van die man die een levenloos kind in de kribbe ziet liggen. Die man ziet dat Franciscus ernaartoe gaat en dat het kind uit een diepe slaap wakker wordt. De sprakeloosheid die dat wekt; daar zijn geen woorden voor. Het hele gebeuren doet mij denken aan mooie feesten die ik meegemaakt heb en die ik nooit vergeten zal, waar je alleen nog maar kunt zeggen: 'hoe is het mogelijk, dat ik dit mee mag maken?' Dat is ook wat wij, de mensen op die afbeelding, door het dal teruglopend naar het stadje, tegen elkaar horen zeggen: 'hoe is het mogelijk, dat ik dit mee mag maken?' En later realiseer ik me dat Franciscus met die uitnodiging om daar samen te komen en met hem Kerstmis te vieren, ook in mijzelf het Kind Jezus, dat tussen van alles en nog wat weinig aandacht krijgt en soms vergeten wordt, weer tot leven gewekt heeft en mij dicht

bij Jezus gebracht heeft. Zo iets gebeurt ook met de mensen uit Greccio, op die tekening, onderweg met van alles bij zich. Franciscus brengt ze dicht bij Jezus. Dat hoor ik ook in het stadje. Veel mensen, toen en nu, lieten zich door Franciscus meenemen, zochten aansluiting bij zijn seculiere orde.

Een paar dagen in Greccio, de warme omgang met broeders daar, hele dagen dichtbij de kapel waar het plaatsvond, met ook nog zoveel prachtige kerststallen uit de hele wereld, laten bij hen sporen na. Wie zich mee wil laten nemen door Franciscus kan dat ook met het boek 'De geboorte van de Kerststal; hoe Franciscus in Greccio Kerstmis vierde'. Zoveel schitterende afbeeldingen waarin je jezelf terug kunt vinden. Het boek kost € 10,- en is verkrijgbaar bij de broeders in 's-Hertogenbosch, Megen en Amsterdam. Het kan ook toegestuurd worden; aan te vragen via Laverna@franciscanen.nl.

Rob Hoogenboom ofm



Greccio